

DUINPIEPER.

(Anthus Campestris).

WEE Juni j.l. vonden we op een glooiing van de hei bij Heelsum (Geld.) zeer nabij de aan de beek gelegen boerderij »De Kabeljauw« een nestje van de Duinpieper met 5 eitjes. Aangezien dit een niet alledaagsch geval is, wil ik er het voornaamste van meedeelen.

De heidestruiken zijn daar laag en ijl en laten overal den naakten bodem vrij. In een van de open plekjes er tusschen, dicht bij een diepe, uitgespoelde spoor, lag het nest, met geen andere beschutting dan een enkel heitakje. Toch zouden we het zeker niet gevonden hebben, als niet een zeer licht gekleurd vogeltje, dat tusschen de polletjes door voor ons uit trippelde, ons tot opmerkzaamheid had aangespoord. Al spoedig hadden we zijn geheim gevonden, een mosnestje, vastgewerkt aan de wanden van een kuiltje, van binnen netjes afgewerkt met fijne drooge halmpjes. Die binnenkant deed denken aan het inwendige van het nestje van een Roodborstje, maar was minder mathematisch geconstrueerd.

De vijf eitjes hadden een kalkachtig witten grond, en waren over hun geheele oppervlakte gelijkmatig met scherp begrensde bruine vlekjes van vrijwel één nuance bezet. Een schilder zou ze »hard« noemen.

We stonden nog te bekijken, toen het wijfje laag over den grond kwam aanvliegen en met een vriendelijk geluidje vroeg toegelaten te worden.

'k Ben er vijf malen geweest en heb van den vogel zelf eenige stereoscopische opnamen verkregen, die echter meer gebreken dan deugden vertoonen. Het diertje liet zich gemakkelijk kien. Gestoord, kwam het spoedig laag over den grond aanvliegen — dit schijnt me één van z'n kenmerken in de broedtijd te zijn — en trachtte langs allerlei kronkelwegen haar nestje weer te bereiken. 't Mannetje zag ik nooit.

Op een slechten dag vonden we de jongen opgegeten.

De heer J. Zondag uit Wageningen verzekerde me, dat diezelfde vogel ook bij Annen en Anloo voorkomt in soortgelijk terrein als hier, tegen de helling van heuvelvormingen.

'k Ben nu de gronden schuldig, waarop ik hem als Duinpieper heb gedetermineerd.

1°. *De vogel.* Eenmaal vastgesteld zijnde, dat we bij Leeuweriken of Piepers moeten zoeken, is er — als we buitenissigheden buiten rekening laten — niet zoo heel veel keus meer, aangezien Graspieper, Boompieper, Veld- en Kuifleeuwerik respect. *Anthus pratensis*, *A. trivialis*, *Alauda arvensis* en *Galleuta cristata* me genoegzaam bekend zijn om ze uit te sluiten. Blijft dus de keus tusschen Duinpieper en Boomleeuwerik. Een bezoek aan Artis liet geen twijfel meer over. Bekijkt men daar beide soorten, dan is verwarring onmogelijk. De zeer lichte zandkleur en het ontbreken van een kuifachtige verhooging op den kop zijn m. i. voldoende beslissend.

Of het niet een zeer zeldzame andere Pieper kan zijn? Volgens de beschrijvingen is dit uitgesloten, evenzoo de Bergleeuwerik (*Octocorys alpestris*), wijl die allen eenige opvallende kleur vertoonen.

2°. *De eieren.* Hoewel de eieren niet precies overeenkomen met die van de Duinpieper, zooals die in de *Oölogica Neerlandica* van A. J. Pelt-Lechner te vinden zijn, zoo vertoonen ze daarmede toch veel meer overeenkomst dan met die van de Boomleeuwerik, die alle fijn geteekend zijn, terwijl in dat opzicht de onze bepaald grof waren.

Tot nadere inlichtingen ben ik gaarne bereid.

Wageningen.

G. WOLDA.